

Izvēlētā pirmdienas pēcpusdienā

Redakcija un kantors: Riga, Pils ielā 54, 9,
dz. 8 (blakus bij. Nodokļu dep.). Darba
laiks katru dienu no pl. 10—12 un 13—15.

Pasta tekots reģions 21175.

16. februāri 1942. g. Nr. 18.

Snorša PASĀKUMI

Uzticību par uzticību

Latvju sportisti! Grieķos piejūnas ar dedzigu aicinājumu stāties tēvusmes sargu rindās. Saku to skaidri un atklāti, bez kādiem aplikus vārdiem, jo tā stunda ir klāt, kad mums jāparāda savu sportiskā īsti virišķīgā stāja un ar ieroci rokā jājet cīņā pret cilvēces lielāko īstumu — boļševismu.

Cēknes iestājumus noslepkavoto tautību asinis un aizvesto mocekļu valmieras brēcē un debesim pēc atmaksas. Būtu tomēr pārāk nericīgi teiktis, ka mums tikai jāstricīj savī tautību. Ir jārāpējas, lai uz visiem laikiem novērtu ādu briesmu varhdību. Tāpēc mums visiem, kā vienam, ir aktīvi kopējai jāpiedalīs tai svētā krusta kārtā cīņā, ko sācis Vadoņis Adolf's Hitler's pret soviedzīgo austru vārnāku, kas līdzīgi rīgām, indīgām sirneklīm, izplēs savus nāvīgos taustekļus, lai ieķautu un nomāktu savos riebīgos tiklos it visu, kas svēts un dārgs kultūrāi cilvēci.

Mēs iesim cīņā un uzvarēsim boļševiku nesvēru. Droši kā tam

ir uzvarām vainagotais vācu karavīrs, kam blakus mēs varam cīnīties. Šai vīnu laiku lielākajā cīņā, kas tagad notiek kultūrālās Eiropas čītā vai nebūtā dēļ, ūsi cīņā, kur izskiras cilvēces likteni, mēs būsim tik vien vērti, cik no savas puses līksim savu kauzā. Lai netopam par vieglu atrastību.

Plecu pie pleca ar vācu karavīra mēs izkarosim boļševiku pāzemētai latvju tautai atklāt tās vietu kultūras tautu saimē. Māsu lieta ir taisna, un patiesību uztvar. Mēs esam ieguvuši vācu uzticību. Mēs varam brīvi darboties visos kultūrālos pasākumos. Ari sportā. Šo uzticību mēs atmaksāsim ar uzticību no savas pusē. Vācu vara nav varmācība. Neviens mūs nedzen cīņā, kā tas notiek pie boļševikiem, ar politruku ieroci no muguras. Mūs cīņā spiec iet mēs paši sirdsapziņā un gods.

Izķīrējs brīdis ir klāt. Nav jādomā vairs par to, kā jau pārdomāt. Mēs iesim cīņā. Boļševisms ir jāsatriec, ir jāizslēina galīgi! Tikai tad, kad nebūs vairs

šī nāves mēnā mēra vēga, vienīgi tad mīsu dzīmītene varēs atkal zelt un plaukt.

Latvju sportisti! Ne vien vien sporta cīņā jūs esat aiziegūši savu labāko, kas bijis jūsu spējās, un guvuši lietus, visu atzītus pānākumus. Neaimiriet, ka ikviens ists sportists ir arī savas zemes aizstāvis — karavīrs, kas dodas cīņā, kad tāvū zeme ir briesmā. Tas tā vienmēr bijis un būs.

Ir daudz spilgtu cīldienas varas nūjējiem no senākiem un jaunākiem laikiem, ko pamēt par priekšķīmi. Man tomēr liecas, ka labākais pamudinājums latviešiem kerties pie ieročiem ir padreisējās lielas cīpas norise. Tā vienmēr zināma un neprasa tuvāku paskaidrojumu. Mēs negribam un nevaram vienaldzīgi mierigi no mānas nekaitīties cīņā, kas tagad notiek starp kultūru un mēlonību. Mūsu nostāja ir nepārprotama: mūsu vieta ir kultūras pusē, tās kultūras, kas veido jauno Eiropas kārtību, kas atbrīvoja mūsu zemi no boļševisma īpaugumiem. Tamēdējēj

vāreis griežos pie visiem latvju sportistiem ar kvēlošu aicinājumu stāties tēvū zemes sargu posteņi.

Nav laika vīcināties. Ir jāizskeltas nekavējoties: par vāi pret Eiropu pārliecīnāts, ka ikviens latvju sportists, kas spēj ieroci nest un to bēta likt, attaisnos savu labo slavu un piedāvā savu goda pionākumu.

Vai latvju skaistie vārdi par tērūzēmēs millesību būtu tikai tuhja skāpa, ja vārdiem neseikotu darbi. Es palaujos uz to, ka māns aicinājums radīs dzīvu, atsaučīgu atbalsti latvju sportista sirdīs. Ikviens latvju sportists, kam svēta ir tēvzeme, lai ievīj savu nevistošu cīgas ziedu lielajā topoļi galīgā uzvaras vāināgā.

Latvju sportisti! Pieteicīties krietības sargos! Visu par labāku nākotni jāmala Eiropas kultūras tautu saimē!

Roberts Plūme.
latviešu sporta vadītājs.

Rīgas SK, Daugavieši un Starts - Rīgas basketbola meistarības priekšgalā

Rīgas basketbola meistarības izcīgas 2. kārtas sacensībās, kas risinājās vakar un aizvakar, jaujas uzvaras atzīmēja spēcīgākās vienības — Rīgas SK, Daugavieši un Starts. Šie 3 piecnieki tagad bez zaudējumiem izvirzījušes turnīra priekšgalā ar 2—0 punktiem. Meistarības noptetušie uzvaras favoriti spēja savu pārākumu pērādīt tikai pēc noptetas cīgas. Tā RSK izlase bistamu pretinieku sastapa US vienība, bet Starts nodrošināt uzvaru pret jauno Bolderājas piecnieku pāspēja vienīgi sacīkstes pēdējās minūtēs.

No 2. kārtas sacensībām skaitāko basketboli sniedza RSK un US vienību sastapšanis. Gan vienā 40 minūšu ilgajā cīņas laikā studenti ne reizi neatradīs vadošā lomā, bet ar savu lielo enerģiju un neatlaidību US basketbolisti ik brīdi apdrāudēja RSK vienu pārākumu. Gaia rezultātā gan RIGAS SPORTA KLUBA

viri atzīmēja noteikti 28—26 (19—16) uzvaru, bet šo pelnito pārākumu uzvarētāji guva tikai pēc interesanta un sasprindzināta cīgas risinājuma: Visbūtīgāk studenti sava pretinieku punktu atzīmētu tuvojās 1. puslaiķa beigās un 2. puslaiķa sākumā, kad divas reizes RSK pārvars teicās tikai 3 punkti — 19—16 un 22—19.

Sās grūtajos brīžos RSK iestieglējēji atkāl bija precizie tālie metieni, kur RSK spēlētāji ar savu lielu noteiktību tālu pārspēj pārējo vienību sekmes. Cīņā pret US atkāl abi RSK aizsargi Arens un Jūsts vieni paši ieguvā 16 punktus. Par labāko vīru laukumā no visiem 10 cīnītājiem gribētos atzīmēt RSK uzbrucēju Vanagu. Ar savu priekšzīmīgo ātrumu viņš pārīgā vadija RSK vienības saspēli. RSK pārāku sniegušu uzbrādīja ne tikai metienos. Uzveitīši bija noteiktāki arī saspēlē. Tas visspīgtāk bija vērojams 2. puslaiķā, kad studenti valrākkārt bumbu aiz mazas neuzmanības un nesaprāšanās zaudēja, pavisam viegli, bet RSK viri bumbu atdeva pretiniekam tikai pēc ilgākas cīgas vai pēc izmetēšana uz grozu. Vienā ziņā gan zaudētāji pārspēja uzvarētājus. Protī, precīzā soļa metieni izpildīšana. US piecnieks kaut arī zaudēja, tomēr pēlēka vislielāko atzīni par savu nesalaužamo cīgas sparu. Vienības sadarbība bija skatama liela viengabalainība, RSK labā Vanags ar Arenu

katrā ieguva 10 punktus. Šmits (vīnam lieisks āka metieni padevās 1. puslaiķā) — 9. Jūsts — 6 un Melderis — 3. US virknējumā sekmīgākais metienos bija Elmuts — 9 p., Albergs — 5, Hermanovskis, Krisons un Lerch kātrs atzīmēja 4 punktu ieguvumu. Negaidīti sīvi risinājās arī Starts un Bolderājas basketbolisti cīņa, kur tikai pēdējās minūtēs izšķīrās.

STARTA
krāsās aizstāvju 36—30 (25—15) uzvara. Gan bolderājiešiem iztrūka viens no viņu teicamākiem spēkliem R. Abols, tomēr tas enerģiskā Bolderājas piecnieka spejas sevišķi neiespēidoja. Savu neizsīkstošo neatlaides un cītības krājumu Bolderājas basketbolisti visspīgtāk pierādīja 2. puslaiķa sākumā, kad Starts jau veda ar 12 punktu pārvaru 27—15. Nēdaudzās minūtēs bolderājieši sagādāja milzīgu pārsteigumu. Viņi pēc kārtas ieguvā 13 punktus, atzīmējot sev labvēlīgu 28—27 rezultātu. Bija tiešām neizmirstams skats, kā bolderājiešu gaigākais vīrs Riekstīns viens pats

pēc kārtas iemeta 12 punktus. Tākai sasprindzinātā beigu cīņa rūdītākie Starts cīnītāji nodrošināja 36—30 uzvaru. Svarīgo izšķirošo punktu ieguvēji Starts labā bija Krauklis un Būmanis. Pakavējoties pie uzvarētāju snieguma jāteic, ka nesekmīga diena metienos šoreiz bija Starts aizsargiem. Tātīkis lieisks ar bumbas raidījumem groza vecās Starts vienības kapteinim Krauklim. Viņš sāreiz ieguvā 18 punktus. Atilis Starts labā atzīmēja 9 punktus. Būmanis — 7, F. Blicavs — 1, Mārtinsons un Kalniņš — 0. Kā Krauklis Starts saistīvā, tā Bolderājas virknējumā ar metieniem izcīlās Riekstīšs. Viņš ieguvā līdzīgu 18 punktu skaitu. Freimanis (viņi abi bija savas vienības teicamākie vīri) — 9, Vinklers — 2, Simsons — 1. Platīkās un Aizstraups — 0. Šķiet Starts spējas ievērojamī uzlabojies ar nākošo sacīksti, kad vienības sastāvā būs atkal viņu teicamais uzbrucējs Zebelīns. DAUGAVIEŠU

basketbolisti pārspēja VEF piecnieku ar 44—34 (26—9) rezultātu.

Sevišķi lielā pārākumā uzvarētāji atradās pirmās 20 minūtēs, kad Daugavieši reiz veda pat ar 19—1 punktu starpību. Spēles risinājums pilnīgi pārmainījās 2. puslaiķā, kad VEF vienība enerģiskos uzbrukumos sāka zaudētīto atlītu. Bistamāk apdraudēja Daugaviešu 1. puslaiķa izcīnīto pārvaru VEF spēlētāji tomēr ne spēja. «Vefies» vienīgi paglābās no smaga zaudējuma. Skaidrāko sādarbību uzvarētāji nodeomonē strēja sacīkstes ievadījuma posmā, kad Daugavieši risināja netikai atjautīgas kombinācijas, bet arī teicamī vienīza nosedza pretinieka spēlētājus. VEF sastāvā teicamākais vīrs bija energiskais aizsargs Rozentals. Daugaviešu labā: Šulmanis ieguvā 15 punktos, Tilmanis — 14, Jurke — 11, Jansons — 2, Caune — 2, Kazāks un Are — 0. VEF sastāvā: Skuteklis iemeta 15 punktus, Rozentāls — 6, Bīte — 6, Avotiņš — 4 un Kļava — 3. Techniskā ziņā gan ne sevišķi slavējama, bet toties īsti sīva un vienlīdzīga izvērtētā LSB un Dzelzceļnieku biedrības vienību saistapšanās. Tātīkis 1 punkts izšķīra.

LSB PIECΝIEKA
27—26 (17—13) uzvara. LSB vienība cīņa izgāja vājināta saistīvā, bez «elephantu» labākā vīra Ābola iztrūka vēl arī Brinkmanis un Narins. Dzelzceļnieku biedrība katru puslaiķu laukumā rādīja atsevišķu piecnieku. Teicamākā sekmējās komplektējumam, kas darbojās 2. puslaiķā. Tādā dzelzceļnieki atguva ne tikai 1. puslaiķa zaudētos 4 punktus, bet arī pirms beigām nonāca pat 26—24 pārākumā. Ar tālu rādījumu LSB aizsargs Opmānis rezultātu izlīdzīnā pēdējā minūtē un Pelūdes sekmīgi izpildīts soda metiens deva LSB laudīm vērtīgo 27—26 uzvaru. Soda metienus uzvaretāji vispār izpildīja loti vāji (no 19 metieniem mēriši sasniedzīgi 3), taču veiksmes šoreiz ne spēkārūpīgi vissvarīgākā brīdi. LSB noteiktākais vīrs iemietenos bija vienības augumā pāris mazākais dalībnieks — Dikmanis. Viņš ieguvā 19 punktus, Zariņš — 5, Jēpīs 4, Opmānis — 4 un Pelūde — 1. Dzelzceļnieku biedrības izlīdzīgā Gavars ieguvā 6 punktus, Zalkalns — 5, Lipmanis — 4, Pīnīss — 3, Miemis — 2, Treknais — 2, Sproģis — 2, Okmanis — 2, Jirgensons un Pētersons — 0.

Cīnā par UZVARU!

Tikko izskanējis aicinājums ar latvju tautas vīrelm vēl lielāku skaitā stāties kārtības sargu rindās. Tagad plēndcis laiks, kad māsu tautiesībem, ikviennam un visiem, ar ieročiem rokās jūzharo Eiropas kultūras un civilizācijas uztvara. Ari latviešu vieta ir līdzās citi sabiedroti tautu varonīgajiem kārtībām, kas cīnās par laimēgām nākotni, par Eiropas brīvību un taisnīgu iekārtu.

Jauņais Eiropas pretinieku, arī mēs labi pazīstam. Vīgu varu un nezītību latviešu tauta izjutusi vissmagāk Stalīna varas viengadē. Vēl Šoden, redzot sagrautos namus un sāpigā jātītot tākstošiem noslepkatošiem vali tundrās aizvestos tautas brālus, mēs atceramies un savā acu prēkšā redzam kultūras nādinieku cīli — ūžus.

Māsu lenādnieki ir slepavas un noziedznieki, kuri nekad zemes vīrus nesāņem pelnīto sodu, jo vislēlikā nezēlastība būtu tikai visniecīgākā sodība. Uz boļševiku un ūžu vadogu sārdsapzinās, ja vispār par ūžu varu runāt, gal mīligās krievzemes tautu garīgā un fiziskā novārdzināšana. Bet mēs labi zinām, ka boļševiķi nosamierinājās ar ūžiem lieļajiem asinsupuriem. Savā kalpībām iau izdevās pakāpti Baltijas tautas. Vīgi cerēja iet vēl tālāk — līdz Eiropas revolūcijai, kas bija ūža ūzīmīga uzvara. Tāk veltas bija kriemja valdīvās cerības, jo komunistiem radās maz drauga, kā arī Eiropā vīsu asīgino ūžekas darba nosedza tamās noslēpuma plūvaris. Tād ūži gatavojās cīnīt ar ieročiem, bet Lielvācījas Vadoņa Adolf's Hitler's tālredzība un ūža rīcība deva boļševismam pirmo triecību. Par to sevišķi paleicīga ir latviešu tauta, kas reizē ar ūzvaras gājēnu piedzīvoja savā atlīvīšanā.

Latviešu tautas un Jaunās Eiropas ienādnieki ir visi boļševiku sabiedrotie. Māsu zinām, ka arī angļi Cēcīla un amerikāņu Ruzvelta vārdīem sāpējās ūža rokas, kas tāko satrīkti Eiropas brīvības cīnītājus. Latviešu tautas «vecie draugi» — angļi ar saviem sabiedrotajiem boļševiku varas vīriem: angļi arī sadalījuši Eiropu. Māsu zeme: un tauta novēlēta Stalīnam, lai tas: cīnītās ūzvaras gadījumā varētu no vēstures izdzēsti latviešu vārdu. Tādātīkā ūža vārdu posties ūžainām dzīrēm!

Tādi ir latviešu tautas nādnieki. Māsu pālīcis viens vienīgs taisns: un negrozams cēls — iet kopsotī ar varonīgajiem Eiropas brīvības cīnītājiem — vācēji, Itāliji, somiņi un citu naciiju pārstāvjiem.

Tas māms jādara, lai arī mēs būtu Jaunās Eiropas cīnīgā tauta: ar savu zemi un savām tiesībām. Katram latvju dēlam jāsaprot, ka māsu gods neatlaicīt būt skatītājītem, kad par taisnību, ikviennes zemes un tautas lāmi cīnās vīri zem: saviem karogiem. Pīnācīs bridīs, kad mēs esam aicināti likt sevi kādā par latvju tautas dzīvību.

Mēs esam vācu karavīriem pārējā parādā par māsu atlīvīšanu no boļševisma iūga. Turpmāk mēs gribam arī ar saviem spēkliem aizstāvēt tēvzemi, lai tā nekādā vārīs nezonātu tik drausmīgā stāvoklī kā 1940. — da jūnīju dienās.

Mēs paši būsim savas laimes kalēji, savas dzīves vēldotāji. Sobrid nešaubīsimies neviens, ka māsu vieta ir cīnā pret nādnīiem, lai arī latviešu tauta reiz būtu starp Jaunās Eiropas

